

František Balog

Autorská hra pre deti a mládež

rozprávka pre deti od 5 do ... rokov

Podmorský ostrov

osoby:

Rozprávač:

Jozef Horváth

Izabela

Matka

Božidara Matisová

Juraj

Otec

Dušan Fabini

Jakub

syn

Dávid Popovič/ Dominik Valeš

Obyvatelia ostrova

Karazína

bohyňa podmorského ostrova

Ľuba Pavličková

Lila

morská víla

Amy Dunová/ Saša

Horton

boh podmorského sveta

Jozef Horváth

Aresmord

Brat Hortona

Štefan Nyergeš

Rozprávač: spieva

**Dobrý deň vám všetkým deťom
dobrý deň aj vam rodičom.**

**Z ďaleka k vám prichádzam
Ja som dedo rozprávkar.**

**Niesom žiaden čarodej
z dákych pekiel ani zlodej
Iba človek obyčaj
čo vam povie nezvyčaj**

**Rozpoviem vám rozprávku
O krajine pod morom
Nepôjde len o lásku
zažijeme dobrodružstvo**

Kde bolo tam bolo je veta, ktorá sa začína skoro v každej rozprávke. Ale keďže tento príbeh sa naozaj stal, začnem inak.

Keď som bol oveľa mladší a nebol som starý, kosti mladé, ohybné, zuby krásne - biele ako nebo, vlasy krásne ,čierne ako noc, štíhli krásavec , nebojácný, smelý, vysoký a silný ako hora....

(niekto z boku z hercov, ho zastaví a povie mu, aby pokračoval: **prepáčte pan rozprávač , keby ste mohli už o tej udalosti a nie o sebe.**

Rozprávač: *aha pardon, nejako som sa do toho prived'mi vžil.*

Tak teda: Počuli ste niekdy o ostrove , ktorý existoval pod morom? Tak hlboko , že žiaden človek by nebol schopný doplávať až k nemu. Ten ostrov bol približne tisícky kilometrov pod morom. Nebol to hocijaký ostrov, Bol zázračný. Prečo zázračný. Ak by ste sa tam dostali, obyvatelia by museli použiť čary, ktoré umožnia človeku riadne dýchať pod morom, ale iba na tom ostrove. Pozorne sledujte, počúvajte a všetko sa dozviete. Príbeh sa sa práve začína.

Hudba: úvod.

1. Obráz

Izabela , Juraj , Jakub, drevená chatrč – rozprávková atmosféra

Jakub:(aktívna nuda, hrá sa s kameňmi, ktoré hádže do steny chatrče)

Matka Iza: No tak Juraj Povedz už svojmu synovi, nech nehádže tie kamene, veď nám úplne zničí stenu. Nech prestane.

Otec Juraj: Mala by si ho už konečne pustiť do lesa, On na rozdiel od teba nebojí sa. Už má dosť rokov na to, aby sa zatúlal.

Matka. Iza: Ale veď ja som ti to už dávno hovorila. Len si ma nepočúval. Veď to dieťa sa tu nudí ako taká blcha na tvojej hlave.

Otec Juraj: NO jasné takže ja som na vine, že náš syn ešte nebol v lese.. Nuž tak to zmeníme:

Matka Iza: No konečne. Idem mu zabaliť jedlo a vy sa porozprávajte.

Otec Juraj: Jakub!!!, Jakub!!! Ach ten lotor... Jakub hybaj sem keď ťa volám. Tvoj otec chce s tebou hovoriť o dôležitých veciach. O chlapeckých veciach...

Jakub: (energický , rozlietaný...najprv prileť kameň, ktorý narazí tesne vedľa otca..., ten sa naľaká...) otec pozor!!!!

Otec: Och ja sa zbláznim z toho chlapčiska...ten lotor.

Jakub: Prepáč...(beží okolo neho mimo javiska...)

Otec: Jakub hybaj sem... chcem sa s tebou porozprávať...

Jakub: (z ďaleka kričí...) už idem.....

Otec:(sadne si pred domom na kameň...čaká čisti si pritom nôž..)

Jakub: (opatrne sa približuje k otcovi zo zadu, aby ho vystrašil) Buuuuuuu....

Otec: (opäť sa vyľaká) Pre husáciu nohu. Jakub syn môj, chceš aby som odkvecol.

Jakub: Prepáč otecko len som žartoval...vari si sa svojho syna zľakol?

Otec: Ja ti takú zažartujem... hybaj sem musím ti niečo oznámiť....

Matka: (vojde aj s jedlom pre syna).. Tak tu jedlo na cestu, a dávaj si na seba pozor. Vyhybaj sa divným tvorom v lese a pozor na hmyz. Budeš mi chýbať synček môj....

Jakub: Mamy? Ja niekam odchádzam?...

Otec: Iza... ja som mu to ešte nepovedal. Akurát som sa chystal...

Matka: Jaj .. aha... Tak už to vie...

Jakub: Ale čo už viem? Otec? Mama?

Otec: Ako by som ti to... pozri sa. Už si v istom veku, kedy by si mal zažiť nejaké dobrodružstvo, nových ľudí stretnúť...

Jakub: Počkať ja môžem ísť do lesa, hlboko do sveta?... Mamy , otec. .. To je novina skvelá....

Otec: Naozaj?

Matka. Vedela som , že sa bude tešiť...veď sám si to želá.

Jakub: ani neviete ako sa teším... huráááá ja idem do sveta.....(beha po celom dvore ...)

Otec: Hm... myslel som si , že bude aspoň trochu váhať. Je to predsa náš jediný syn... asi budem plakať.

Matka: Ahaa... niekto sa bojí o svoje dieťa.. neboj sa, poradí si. Je odvážny, silný a je po tebe...

Otec: No... to si povedala pekne .. , ale dám mu zopár rád, ako sa v lese správať, či v inom svete, aby dobre zapadol a neostal v hanbe.

Matka: To môžeš...si predsa jeho otec.

Jakub: Hurááááá ja idem do lesa, do sveta...

Otec: Hybaj sem synu... musím ti dať ešte zopár rád, čoho sa máš vyvarovať...

Jakub: aha jasné otec. Hovor...

Otec: Tak teda. V lese je kopec všelijakých príšer - napríklad bzukohlavy- sú otravné, vyzerajú hrôzostrašne ale nedaj sa nimi zmiasť. Stačí , že im poriadne pohroziš a zmiznú...

Jakub: Oj neboj sa otec. Som po tebe. Nebojácny , a mám veľkú silu.

Otec: Hm... áno celý ja...

Jakub: Tak otec idem daj mi pusú. Sem a sem. Tak a idem.

Otec: a dávaj si pozor na neviditeľné jamyská. Sú poriadne hlboké....

Jakub: (už z ďaleka)... že čo?

Otec: Dávaj si pozor na neviditeľné jamyská, sú poriadne hlboké...

Jakub: že čo?... ne – po – ču -jem...

Otec: že neviditeľné jamyska sú....

Jakub: (spadne do jamy... počuť krik..., všetci sa zľaknú) som v pohodeeeee...

2. obraz Les

Jakub, morská víla Liala

Jakub sám v lese, hudba spev , pesnička veselá.

Hory lesy luky kvety

Do krokov mi mesiac svieti

Sviet mi mesiac len mi svet

Čoskoro sa vrátim späť.

Nebojím sa ničoho

Pre duchov som strašidlo

Nastrasíť ma môže kto chce

Kto si skúsi nech sa trasie

Hura hura hura do lesa

Hura hura hura do sveta.

Hura hura hura dobrodružstva

A už žiadne huncúctva.

Rozprávač:

A tak si smelo vykračoval Jakub cez lesy , hory , doliny, rieky, jazerá, veľké jazerá... až prišiel opäť do lesa. Ale tento krát už nie do hocikakého lesa. V tom lese boli zvláštne stromy, kvety, lúky, ale aj čudesné bytosti. Les bol tmavší, hrôzostrašnejší... Jakub cítil že v tom lese nieje sám.. a tak aj tá jeho smelosť a nebojácnosť pomaly ale isto slabli. Dokonca sníval o svojom domove, ako mu bolo dobre. Lenže bol príliš ďaleko od domova. Začal si uvedomovať samotu, a bol si celkom istý, že poriadne zabľúdlil... A čo sa stalo ďalej.? Pozorne sledujete... (smeje sa hahahahahha)...

Jakub: (sedí sám na kameni, uzímený. Je deň , ale pochmúrny.)

Lila: Hej ty!...

Jakub: Volal ma niekto? Je tu niekto? hm.. asi sa mi len zdalo...

Lila: (hodí doňho kameň)

Jakub: Au!!... No tak .. kde si... ukáž sa...

Lila: Hej ty!...

Jakub: Tak kde si.. A nevolám sa hej ty... ale Jakub..

Lila: (ukáže sa mu.)

Jakub: Kto si?

Lila: Morská víla - Lila..

Jakub: Prosím? Robíš si zo mňa srandu? Akáorská víla.

Lila: Akú srandu. Som normálnaorská víla.. a ty si kto? Ako si sa tu ocitol. Toto je môj les..

Jakub: No tak počkať. A nemala byorská víla byť pod vodou? , v mori? A akože tvoj les. Lesy nepatria nikomu. Lesy patria prírode. To ma naučili rodičia v mojom domove.

Lila: A moji rodičia ma zase naučili že tento les a more za ním patrí nám odjakživa..

Jakub: Počkaj more? Aké more? Čo za hlúpstva.

Lila: No tu za lesom. Ale odkiaľ si. A čo tu robíš?

Jakub: Vybral som sa do sveta lesa. Moji rodičia ma poslali a ja som chcel. Aby som zažil dobrodružstvá, aby som sa stal chlapom – mužom , čo dobije všetky lesy Sveta.

Lila: A čo si bol vari baba?(smiech)

Jakub: To vôbec nie je vtipné. Náhodou som silný a nebojácny. Mňa sa bojí aj tma. Aha. Dokážem preskočiť z tohto kameňa na tvoj.

Lila: No tak to som zvedavá...ty obor.

Jakub:(začne skákať z jednej strany na druhú až kým sa nešmykne a spadne , zlomy si pri tom nohu) aaaaaaaa..... au.... asi som si zlomil nohu.

Lila: Ukáž... hm... je to zlomené. Počkaj. Nemeň polohu.(urobí mu z konára zo svojej šatky dlhu na nohu.)

Jakub: Ďakujem ti.

Lila: Nie je zač. Pod' vezmem ťa k nám...

Jakub: Počkať. Do vody? Teda pod vodu?

Lila: Áno. A čo si čakal...

Jakub: Myslel som že mi chceš pomôcť a nie utopiť..

Lila: Ale čo náš nebojácny hrdina do gati si naložil?... nie neboj sa neutopím ťa. Vezmem ťa k nám do podmorského ostrova.

Jakub : Podmorského ostrova? O tom som ešte nepočul. Ale ako budem dýchať pod vodou?

Lila: Neboj sa ja už niečo vymyslím,

Jakub: pričaruješ mi Žiabre?

Lila: Presne tak

Jakub: No zbohom...

Rozprávač:

A tak muorská víla Lila pričarovalaorské žiabre k ušiam aby mohol bez problémov dýchať pod vodou. Išli hlboko pod vodu tisícky kilometrov až prišli k obrovskému nádhernému ostrovu. Museli však prejsť cez podmorskú bublinu za ktorou už fungoval svet akoby na suši. A tak mohol Jakub pokojne dýchať ako na suši a dokonca aj gravitácia fungovala ako na zemi. Pod bublinou už voda na ostrove nebola. Ostrov mal svoj vlastný vzduch, nebo, zeminu , more, na ktorom bol obrovský a nádherný rozprávkový zámok. Ale nebudem vám ďalej prezrádzať. Pozrite sa čo sa udialo na tom to zvláštnom podmorskom ostrove.

3. obraz , hudba

podmorský ostrov, morská vila Lila, Jakub, Karazína, Horton

Jakub: Wau... úžasné... Ako hlboko sme pod vodou?

Víla: Viac ako tisíc kilometrov

Jakub: fú ha... to je dosť.

Víla: Si prvý človek , ktorého som sem priviedla.

Jakub: to je tvoj domov?

Víla: Ano je.

Jakub: A bývaš tu sama?

Víla: Nie.. s mamou a otcom. Obidvaja sú bohovia.

Jakub: čo prosím? Bohovia a čoho:

Víla: mama je je bohyňa podmorského sveta a Otec je Boh mora.

Jakub: Panebože... mne sa asi sníva. A nebudú mať problém s tým, že si ma sem priviedla?

Víla: Samozrejme , že budú. Budú poriadne nahnevaní: Možno ťa premenia na chobotnicu, alebo na nejakú morskú zver...

Jakub: A to mi hovoríš len tak? Ja nechcem byť chobotnicou, alebo nebodaj medúzou...

Víla: Ale čo bojíme sa? A kde je ten nebojácny a silný hrdina?

Jakub: To som povedal ?

Víla: Pod'... nebojsa. ...Do kelu rodičia už o tebe vedia.

Jakub: čo?,,, ako? Ved' ma ešte nevideli....

Víla: Neskôr pochopíš... budeš múdrejší.

4. obraz.

Karazína, Horton, Víla Lila, Jakub

Horton: Lila!!! Okamžite ku mne!

Katarzína: No tak nekrič na ňu. Je to ešte dieťa...

Horton: Dieťa? Pozri čo urobila. Priviedla sem človeka.

Katarzína: Určite ma na to nejaké vysvetlenie.

Horton: Ale no tak si príliš mäkká na ňu.

Katarzína: Hm.. Ty si dokonca oveľa viac mäkkší na ňu ako ja. Rozmaznávaš ju jedná radosť. Nedáš na ňu dopustiť. Je po tebe. Je smelá, silná , odvážna s dobrým srdcom.

Horton: Hm.. to si pekne povedala. Máš pravdu je po mne, ale krásna po tebe.

Katarzína: Ja viem :) to je prorodené.

Lila: Ocko, mama. Tu som..

Horton: No pekne, pekne. Čo ma toto znamenať. Nemôžeš si sem len tak mirnix dirnix priviesť človeka.

Katarzína: Horton... len pokojne. Nezabúdaj na srdce.

Horton: Ja viem...

Lila: Prepáč mi otec, viem že som to nemala robiť. Bol v našom lese a zlomil si nohu. Nemohla som ho tam nechať...ved' by umrel od strachu.

Horton: Hm... to je síce pekné a statočné od teba, ale do nášho podmorského ostrova človek nesmie. To predsa veľmi dobre vieš, je to zakázané.

Lila: Áno ocko to ja veľmi dobre viem, ale sám si povedal, že ak je niekto v núdzi treba mu pomôcť, to predsa robievame.

Horton: Hm... tom som povedal?

Katarzína: áno a veľa krát.

Horton: Ty sa do toho nestaraj. Teraz je to medzi mnou a... dcérou. Vzhľadom na to čo si urobila. hm... máš domáce väzenie. Zákaz vychádzania z podmorského ostrova, lovenie žralokov,...

Lila: Lovenie žralokov, ale otec...

Horton: a žiadne ale... už som povedal. A teraz odchod do izby. My sa s tvou matkou zatiaľ poradíme čo ďalej. Amen.

(Dcéra odíde preč do izby, a jej rodičia odídu takisto preč ... úplne zabudnú že je tam človek so zlomenou nohou...)

Jakub:(ostane sám) Halo, mám zlomenú nohu... som Jakub a som ten , koho sem vaša dcéra Lila priniesla... Som neviditeľný? Hm...

Horton: No počkať. My sme predsa zabudli na niečo.

Katarzína: Horton, ako sme len mohli.

Horton. Ach ja stará deravá hlava. Zabudli sme na to najdôležitejšie... Lila , lila , lila . Skoro sme s tvou matkou zabudli na tú najdôležitejšiu vec. Odoberáme ti na týždeň čarovnú moc.

Lila: Ale otecko...

Jakub: Prepáčte, môžem sa opýtať?. Snáď nie je neskoro.

Horton: Áno nech sa páči, ako vám pomôžem?... Preboha... Ach ja stará deravá hlava. Ako som len mohol zabudnúť....Kto ste, čo chcete s mojou dcérou, hovor...

Jakub: Ja som sa snažil vám prihovoriť, ale....

Horton: Tak si sa málo snažil. Zatiaľ ťa dáme do nášho morského vyšetrenia, aby sa ti uzdravila noha a potom uvidíme čo s tebou.

Jakub: ďakujem vám, ale prosím vás , však ma nepremeníte na chobotnicu, alebo medúzu?..

Horton: Akú chobotnicu, akú medúzu?...

Jakub: Vaša dcéra Lila mi hovorila, že ma to asi čaká.

Horton: To ti povedala moja dcéra?

Jakub: Áno, alebo nie?... Ja už ani neviem...moja hlava deravá...

Horton: hm... stále si zo mňa robí srandu... hm...

Jakub: Kot ja?

Horton: Hovorím o mojej dcére!!!

Jakub: Aja pardon. Ale upriamili ste oči na mňa, tak som si myslel, že to patrí mne.

5. obraz o rok neskôr

Zima, Izabela, Juraj

Izabela: No tak musíš niečo zjesť... O syna sa neboj. Viem , že už je rok preč. Je to veľa. Určite sa vráti.

Juraj: bože ako som len mohol takto pustiť decko preč. Ja nešťastný. Hľadal som ho všade v lesoch, nelesoch a nič. Nemohol sa pod zem prepadnúť. Čo budem robiť?

Izabela. Viem , je to ťažké. Ale nesmieme strácať nádej. Je to silný chlapec, a verím že sa čoskoro vráti.

Juraj: Pôjdem ho znova hľadať. Vrátim sa iba sním.

Izabela: Ale no tak, zbláznil si sa. Čo si ja počnem bez teba.

Juraj: Musím ho nájsť. Iza zbaľ mi voľačo so sebou idem...

Izabela: vidím že tú tvoju tvrdohlavú mulicu neprehovorím. Dobre tak si choď. A ja len dúfať budem, že sa vrátiš aj s našim synom.

Juraj: Vrátim. To ti sľubujem....

(Juraj odíde , ostane samá matka, spieva)

*Kam , kam , kam si sa mi podel
kam, kam, kam, že ťa kroky vzali
už sa nám vráť, ešte mám nádej.*

*Vráť sa nám synak domov vráť
Slza mi padá už je na perách
Cítim, že si niekde blízko snád'
Odvaha a srdce sŕa kamarát.*

*Kam , kam , kam si sa mi podel
kam, kam, kam, že ťa kroky vzali
ešte mám nádej*

*Kam kam kam ťa srdce vzalo
ak si šťastný, dobré sa stalo.
Kam kam , kam ťa kroky vedú
nech tvoje rána a noci ťa domov privedú..*

Rozprávač:

Nuž ubehol už jeden rok od kedy Jakub odišiel z domu. Jeho rodičia boli celý bez seba, kedy sa ich synček vráti. Ale Jakuba nebolo. Stále bol v podmorskom ostrove. Počas roka sa udiali neskutočné veci v podmorskom ostrove. Otec sa rozhodol už po stý krát hľadať syna. Ale márne. Vždy sa vrátil domov bez neho. Kým otec hľadal svojho syna Jakuba. Jakub musel zažiť jedno obrovské dobrodružstvo. A nie hocijaké. V podmorskom svete čas beží oveľa rýchlejšie ako u nás. Jakub mal pocit , že je preč iba zopár dní. No v skutočnosti ubehol jeden rok. A čo sa stalo v podmorskom ostrove.? Už už sa dozviete....

6. obraz

podmorský ostrov, konflikt,
morská vila Lila, Jakub, Karazína, Horton, Aresmord

Horton: Tak ako noha?

Jakub: Ďakujem pane bože za opýtanie..ako nová.

Horton: prosim?

Jakub: Teda pardon... myslel pan boh mmora...

Horton: no ved preto...

Karazína: Hlavne ze je v poriadku.

Horton: hmmm len co snim

Lila: Nechajme si ho...

Horton: Prosim...?

Karazína: A čo rodicia? Urcite musia mať strach o svojho syna....

Jakub: To urcite. Ako ich poznám určite ma hľadajú...lenže to je ako hľadať ihlu v kope sena.

Karazína: Ja ho odprevadim domov.

Horton: nie nie nie... Presne viem ako to dopadne.

Karazína: Budeme hladat my teba...

Horton: Presne

Jakub: presne

Karazína: Presne...

Jakub: Presne tak ma teraz hladaju moji rodicia...

Horton: Musime vymysliet ako ho dopraviť späť...

(všetci sa zamyslia a dlho rozmyslaju ako ho dostať az domov)

Karazína: Mám to!.... vlastne nie nemám

Horton *(iba sa zdvihne ake nič ho nenapadne)*

Lila: Nechajme si ho... *(matka s otcom pohrozine sa pozru na vilu)*

Jakub: Má to!!!! ; *(všetci s úžasom ho začnú počúvať)*

Najlepšie by bolo... keby ste ma odprevadili domov všetci traja.. pomocou žiabre sa dostanem nad hladinu mora a potom ma odnesiete až domov....

(všetci uvažuju... no zrazu nastane veľká tma a počuť len hlas morského diabla Aresmorda.)

Áresmord: Konečne som prelomil vašu podmorskú bublinu. Od teraz je celé vaše kráľovstvo len a len moje. Preklínam vás. Patríte už len mne. Hahahahahahahahah....

(svetlo)

Jakub: To bolo čo?

Lila: To bol....

Horton: Môj brat Áresmord.. Už odjakživa sa chcel zmocniť podmorského kráľovstva , nuž nebolo mu to súdené. Bol zákerný , klamár a podvodník.

Jakub: Ale čo teraz. Čo budeme robiť.?

Horton: Musíme niečo vymyslieť ako sa ho zbaviť. *(opäť začnú všetci rozmyšľať okrem Jakuba.)*

Karazína: Mám to.!!! Podľa našich podmorských zákonov musí prebehnúť boj medzi vami dvoma.

Horton: Máš pravdu kráľovná moja. Vyzvem ho. A budem s ním bojovať.

Lila: Ale otecko. Nie si už na to starý. ?

Jakub: *(sa smeje)*

Lila: *(Ho umlčí.)*

Jakub: Pardon.

Horton: Ja mu ukážem kto je tu pán.

Jakub:. Ale veď to je váš brat. Nedá sa s ním len slušne dohodnúť. ? Súrodenci predsa držia spolu. Aj môj otec mám brata. A sú to najlepší priatelia. Ozaj Otec. Chcem s sa pýtať tento váš konflikt má prebehnúť ešte teraz , alebo má najprv hodíte domov.

Lila: Pane bože ako môžeš byť teraz taký bezcitný.

Jakub: Hm.. Pardon. Tak ja teda počkám.

Horton: Aermord tým to ťa vyzývam na boj. Ten kto súboj vyhrá. Tomu podmorské kráľovstvo bude právoplatne patriť.

Aresmord: Ty chceš somnou bojovať? (smeje sa) Ako chceš. Už teraz viem presne ako to dopadne. Kráľovstvo bude moje. Pozri sa na seba. Si starý ako toto celé more.

Jakub: Zaujímavé prirovnanie.

Lila: Ticho bud'.

Karazína: (utíši ich oboch.)

Horton: Tak zajtra na tomto mieste. Len ty a ja.

Aremord: Ako chceš. (smiech)

Tma:

7. obraz

Leto, doma, Juraj , Izabela

Izabela:

Pesnička:

*Kam , kam , kam si sa mi podel
kam, kam, kam, že ťa kroky vzali
už sa nám vráť, ešte mám nádej.*

*Vráť sa nám synak domov vráť
Slza mi padá už je na perách
Cítim, že si niekde blízko snád'
Odvaha a srdce s'á kamarát.*

*Kam , kam , kam si sa mi podel
kam, kam, kam, že ťa kroky vzali
ešte mám nádej*

*Kam kam kam ťa srdce vzalo
ak si šťastný, dobré sa stalo.
Kam kam , kam ťa kroky vedú
nech tvoje rána a noci ťa domov privedú..*

Izabela: Ach ja nešťastná. Nemám tu ani Chlapa , ani nášho syna.
(objavy sa Juraj)

Panebože, dobre vidím, a či sa mi len sníva? Si to ty? Juraj. ?

Juraj: (dotrhaný, hladný, smädný, zničený) Áno som žena moja.

Iza: Bože aká som len rada , že už späť. A Jakub? Syn môj ? kde. Kdes i. Vari si ho iba skryl. No tak už dosť bolo randy.

Juraj: Nie neskryl som ho. A nerobím si srandu. Niet ho. Nenašiel som ho.

Izabela: Pane bože. On tu nie je s tebou.? A prečo si neprivedol. Sľúbil si predsa., sľúbil. Povedal si, že bez neho neprídeš. Tak prečo si tu čo? Prečo?

Jakub: Prepáč mi to. Som neschopný. Nie som ja dobrý otec.

Izabela: Prestaň. Ticho buď. Nič nehovor. Si ten najlepším manžel a otec. Teraz sa už len modliť budeme za nášho Jakuba. Aby ostal v zdravý a aby nám sám pán boh domov priniesol.

Juraj: Mám veriť v boha? Ako mohol niečo také dopustiť.

Izabela: Možno má sním plány. Kto vie čo teraz robí.

Juraj: Tak sa modlí. Ja idem späť do lesa.

Izabela: Zbláznil si sa. Sotva si prišiel. Apoň sa najedz , umy sa.

Juraj: nechutí mi jesť. Kým nemám syna jesť nebudem. (odíde preč, Izabela pozera sa zaním)

Tma

8. obraz

Podmorský ostrov Bitka

Jakub: Tak Ako? Je tvoj otec pripravený na boj?

Lila: Máme problém?

Jakub: Čo aký problém?

Lila: Môj otec nemôže bojovať.

Jakub: Čo ? akoto? Prečo? Čo sa stalo?

Lila: Môjho otca seklo v krížoch keď si skúšal s mečom ako bude bojovať. A zrejme to tak prehnel , že nakoniec seklo a nevie sa pohnúť.

Jakub: Pane bože. Ale čo teraz. Veď o chvíľu ma bojovať . čo budeme robiť. ?

Lila: Nevie. Nekrič. Sama neviem.

Katarzína: Lila, Jakub, ..Keďže môjmu manželovi sa stala nehoda. Boj sa neuskutoční.

Lila: Ale čo budeme robiť?

Katarzína: Podmorské kráľovstvo bude patriť Aresmordovi.

Lila: Ale to nie... nemôžete to tak nechať. Kam sa podejeme.

Jakub: Ja by som to vzal. Budem bojovať ja.

Lila: Ty ?

Jakub: JA.

Lila: Ale veď ty sa bojíš aj tmy. Ako chceš bojovať s netvorom.

Jakub: Niečo ma mok otec predsa len naučil. Naučil ma rozprávať. Povedal mi v mnohých prípadoch je najlepšou zbraňou ako zabrániť boji je slovo. Aký bol Aresmord kedysi? Nebol predsa vždy takýto.

Katarzína: Nie bol to veľmi dobrý brat Hortona. Miloval lila. Bral ju ako svoju. S bratom spoločne lovili žraloky. Vždy sme sa smiali. Všetci podmorský občania ho mali rady. Nikdy nebol zlý. Až kým sa rozhodlo kto bude dedičom trónu. Vtedy sa to pokazilo. Odišiel od nás. No predtým sa pokúsil zabiť svojho otca, kráľa. Ale našťastie mu Horton v tom včas zabránil. Hneď na to bol vyhnaný z nášho kráľovstva.

Jakub: Fí ha. Myslím , že to mi bude stačiť.

Lila: Ale čo chceš spraviť.

Jakub: Dajte mi meč.

Katarzína: Dajte mu meč. Veľmi si vážime, čo pre nás robíš. Dávaj na seba pozor.

Jakub: Ďakujem. Pokúsim sa.

Lila: Nerozumiem tomu čo robíš. No nech je to čokoľvek , verím ti.

Príchod Aresmorda

Aresmord: Tak tu ste? A čo má byť toto? Kde je Horton. ?

Jakub: Kráľ Horton tu dnes nieje.

Aresmord: (smeje sa) Aha takže to mám chápať tak, že ten strý hlupák to nezvládne tak pošle nejaké decko? To je ale zbabelec.

Jakub: Nie je zbabelec. Je len chorý. A potrebuje tvoju pomoc.

Aresmord: Moju pomoc? To si snád' srandu robí. Ak to vlastne si?

Jakub: Som jeho priateľ. Aj ty ním môžeš byť. Tak ako kedysi.

Aresmord: O čo to hovoríš.

Jakub: Ste predsa bratia. Boli ste kamaráti tá najlepší na život a na smrť. Žili ste spolu, jedli ste z jedného taniera. Poľovali ste na nebezpečných žralokov , chránili ste slabších. Pomáhli ste celému kráľovstvu. Ste jedná krv, jedno telo. Horton , ťa má stále veľmi rád. Už dávno ti odpustil. A veľmi chce , aby si odpustil aj ty jemu.

Aresmord: Áno to všetko čo si povedal je pravda. Miloval som toto miesto. Vyrastal som tu. Bol to môj domov.

Jakub: A stále je. Všetko čo tu vidíš je stále aj tvoje. Tvoj domov. Načo bojovať a zničiť to čo máš tak veľmi rád.

Horton: čo je čo sa deje? Aresmord brat môj

Aresmord(slzy) Horton brat môj , vraj sa ti niečo stalo.

Horton : seklo ma v krížoch. Mal si pravdu. Predsa som už starý dedo.

Aresmord: Ale , až tak starý nie. Ukáž kde ťa to bolí. Chyť sa ma . Vieš tako sme to vždy robievali ráno keď sme vstávali z postele.

Horton: A jasné. Myslíš že to ešte pomôže. Už nie sme najmladší.

Aresmord. Neboj sa vždy to pohlo. (narovná ho) Tak ako sa cítiš?

Horton.: to nie je možné. Funguje to. Ďakujem ti.

Aresmord: Nie je zač. Brat môj

Horton: Brat môj.

Lila: Ako je toto možné.

Aresmord: Čo drahá.

Lila: No to ..

Horton ach tak. Opýtaj sa svojho kamoška. Jakuba.

Jakub: Ja som len pripomenul to čo roby toto kráľovstvo kráľovstvom.

Katarzína: Konečne je zase všetko tak ako má byť. Všetci pokope Ako jedná veľká rodina.

Jakub: Prepáčte keď už hovoríme o rodine. Naozaj by som už mal ísť k svojej mame a otcovi. Určite sa o mňa boja.

Horton: No jasné prepč nam to. Už aj hneď to zariadim.

Jakub: Hneď ?

Tma

9. obraz

Doma u Juraja a Izabely, Konečne doma.

Izabela:

Pesnička

*Kam , kam , kam si sa mi podel
kam, kam, kam, že ťa kroky vzali
už sa nám vráť, ešte mám nádej.*

*Vráť sa nám synak domov vráť
Slza mi padá už je na perách
Cítim, že si niekde blízko snád'
Odvaha a srdce s'á kamarát.*

*Kam , kam , kam si sa mi podel
kam, kam, kam, že ťa kroky vzali
ešte mám nádej*

*Kam kam kam ťa srdce vzalo
ak si šťastný, dobré sa stalo.
Kam kam , kam ťa kroky vedú
nech tvoje rána a noci ťa domov privedú..*

Ach jaj kdeže si synak kde. Modlím sa od rána do noci. Nádej , nádej iba mám že raz prídeš.

Jakub: Mamy, mamy!! , Oci, oci!!

Izabela: No vidíš už aj v hlave mám halucinácie.

Jakub: mamy, mamy, oci, oci.

Izabela: Ach keby to bola pravda.

Juraj: Zvláštne, už máme aj rovnaké halucinácie.

Jakub: (Najprv kameň)

Izabela: Preboha. Kameň?

Juraj: To snád' . Jakub? Jakub, Syn môj

Jakub.: Oci, oci , mamy mami (Objaví sa)

Izabela: Jakub preboha. Ty žiješ? Jakub môj , ani si neveš predstaviť ako sme sa o teba báli.

Juraj: Syn môj. Syn môj . Bože čo ja som sa ťa nahľadal. Kde si bol?

Prídu všetci z podmorského sveta

Juraj: A vy ste kto?

Izabela: Kto ste?

Horton: Váš syn je hrdina. Zachránil nám rodinu a cele kráľovstvo. Máte veľmi múdreho syna.

Jakub: Mamy otec. V tom lese som zablúdil. A stretol vili lilu z podmorského ostrova.

Juraj: Myslel som že je to vymyslená legenda pre deti na dobrú noc.

Katarzína: Nie nie je . Je skutočný.

Jakub: Skamarátili sme sa a išiel som s ňou. Neuvedomil som si čas. Pretože tam ide rýchlejšie čas.

Mama: Ved' si bol celý rok preč.

Jakub: Áno ale pre mňa to bolo akoby dva dni.

Juraj: Pre mňa večnosť.

Aresmord: Dôležité je že ste teraz spolu. Vďaka vášmu synovi sme opäť našli k sebe cestu a váš syn aj nové priateľstvo.

Horton: Budeme radi, ak sa pridáte niekedy k nám pozrieť. A ospravedlňujeme sa za komplikácie, ktoré sme vám nechtiac spravili.

Juraj: V poriadku. Dôležité je predsa to že je späť a zdravý. A za to vám ďakujem. Viete mám len jedného syna. A sme za to bohu vďační že ho máme. Milujeme ho nadovšetko.

Horton: rodina je základ.

Izabela: Zdravie, rodina, láska a viera.

Juraj: Podďte ďalej, manželka urobila skvelé bryndzové halušky.

Jakub: wau A tie robý najlepšie na svete.

Všetci: Tak to ochutnáme. Poznáme tieto pozemské jedlá. A o haluškách bryndzových sme počuli najviac.

Izabela. Tak podďte nech sa páči.

Všetci odídu ostávajú na javisku len Jakub a Lila: v pozadí ide celá hudba

Jakub: Tak nakoniec všetko dobré dopadlo.

Lila: Áno to je pravda.

Jakub: Tak prečo tak smutne si to povedala.

Lila: Neviem. Vieš. Chcela by som aby to neskončili. To naše priateľstvo.

Jakub: Ale veď nič sa nekončí. Priatelia na vždy. Ty a ja. Ruku na to.

Lila: Ruku na to.

Jakub: Ty si tá najlepšia kamoška na svete

Lila: Ty si ten najlepší kamoš na svete.

Opakujú to až kým sa nespustí záverečná pesnička, do ktorej sa postupne všetci pridajú

Song:

Po pesničke

Rozprávač.

Ja už veľa nebude hovoriť. Snáď len to že ten malý Jakub to som bol ja. ☺
Dovidenia.